

Lieta Nr.1-27002314/7

104AA-422-14/5

SPRIEDUMS

2014.gada 20.jūnijā

Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģija šādā sastāvā:

tiesnese I.Vīgante,

tiesneses I.Brimerberga un I.L.Zemīte

apelācijas kārtībā rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu par /pers. B/ saukšanu pie administratīvās atbildības par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – Latvijas APK) 159.pantā paredzētā pārkāpuma izdarīšanu, sakarā ar /pers. B/ apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Centra rajona tiesas 2014.gada 14.janvāra spriedumu un

konstatēja

2013.gada 14.maijā plkst. 14:20 Rīgas pašvaldības policijas Centra pārvaldes Tūrisma nodaļas inspektors sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu ZV Nr.124614 (turpmāk – Protokols), kurā norādīts, ka 2013.gada 22.aprīlī plkst.10:00 SIA /Nosaukums A/ valdes loceklis /pers. B/ nav iesniedzis attiecībā uz taksometra vadītāju /pers. D/, kas veica pasažieru pārvadājumus ar SIA /Nosaukums A/ izsniegto pārvadājuma licenci, ziņojumu par valsts sociālās apdrošināšanas obligātajām iemaksām no darba ņēmēju darba ienākumiem, iedzīvotāju ienākuma nodokli un uzņēmējdarbības riska valsts nodevu pārskata mēnesī un nav deklarējis darba ņēmēju darba ienākumus un no darba algas ieturamos nodokļus, proti, ir izvairījies no nodokļu nomaksas. Tādejādi /pers. B/ izdarīja administratīvo pārkāpumu, par ko atbildība paredzēta Latvijas APK 159.pantā.

Ar Valsts ieņēmumu dienesta (turpmāk tekstā – VID) Nodokļu kontroles pārvaldes Juridiskās daļas amatpersonas 2013.gada 2.jūlija lēmumu ZV124614/226p (turpmāk – Sākotnējais lēmums) /pers. B/ sodīts pēc Latvijas APK 159.panta ar naudas sodu 142,29 *euro* (Ls 100) apmērā.

Ar 2013.gada 26.septembra Nr.22.11/L-23781 VID ģenerāldirektores p.i. I.Pētersones lēmumu (turpmāk – Lēmums) Sākotnējais lēmums atstāts negrozīts, bet /pers. B/ sūdzība ir noraidīta.

/pers. B/ Rīgas pilsētas Centra rajona tiesā iesniedza pieteikumu par Lēmuma atcelšanu.

Ar Rīgas pilsētas Centra rajona tiesas (turpmāk – tiesa) 2014.gada 14.janvāra spriedumu Lēmums ir atstāts negrozīts.

Rīgas rajona tiesa (turpmāk arī – tiesa) ir atzinusi, ka pārsūdzētajā lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams un ir pievienojusies iestādes nolēmuma motivācijai.

Tiesa atzina, ka iestādes lēmumā izdarītie secinājumi balstīti uz noskaidrotajiem faktiskajiem apstākļiem, pareizi un pietiekamā apjomā novērtējot normatīvo bāzi, kas attiecas uz konkrētās situācijas tiesisko regulējumu. Tiesa nekonstatēja apstākļus, kas liktu apšaubīt lēmumā izdarītos secinājumus par sūdzības iesniedzēja vainu lēmumā norādītā pārkāpuma izdarīšanā.

Tiesa pilnībā pievienojas iestādes lēmumā norādītajai argumentācijai, ka lietā ir pierādīts, ka uz pārkāpuma izdarīšanas brīdi - 2013.gada 11.februāri, transportlīdzeklis bijis SIA /Nosaukums A/ īpašums un transportlīdzekļa vadītājs - /pers. D/ veicis pasažieru pārvadājumus Rīgas pilsētā, izmantojot SIA /Nosaukums A/ izsniegto pārvadājuma licenci.

/pers. B/ par Rīgas pilsētas Centra rajona tiesas 2014.gada 14.janvāra spriedumu iesniedza apelācijas sūdzību, kurā lūdz atcelt pirmās instances tiesas spriedumu un lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā izbeigt.

Sūdzības iesniedzēja ieskatā, lietā iegūtie pierādījumi nedod pamatu izdarīt secinājumu, ka 2013.gada 11.februārī /pers. D/ veica pasažieru pārvadājumus Rīgas pilsētā, izmantojot SIA /Nosaukums A/ izsniegto pārvadājuma licenci.

Fakts, ka 2013.gada 11.februārī automašīna juridiski atradās SIA /Nosaukums A/ īpašumā nedod pamatu izdarīt secinājumu, ka /pers. D/ veica pasažieru pārvadājumus, jo automašīna atradās /pers. D/ valdījumā uz cita tiesiska pamata, t.i. noslēgta pirkuma līguma pamata, saskaņā ar kura noteikumiem automašīna tika nodota /pers. D/ valdījumā.

Apstāklis, ka 2013.gada 12.februārī /pers. D/ SIA /Nosaukums A/ piederošo un /pers. D/ valdījumā nodoto transportlīdzekli uzrādīja CSDD tehniskajā apskatē neliecina par darba tiesisko attiecību pastāvēšanu. Automašīnas atrašanās kādas personas valdījumā neliecina par darba tiesisko attiecību pastāvēšanu.

Darba tiesisko attiecību nodibināšanas un pastāvēšanas pamatā ir pušu vienošanās un galvenais - darba veikšanas fakts. Konkrētajā gadījumā, /pers. D/ SIA /Nosaukums A/ piederošo automašīnu vadīja nolūkā to salabot un sagatavot to tehniskajai apskatei, kas ir priekšnosacījums, lai automašīna varētu piedalīties ceļu satiksmē (tajā skaitā piedalīties pasažieru pārvadājumu

nodrošināšanai). Pamats, kādēļ 2013.gada 11.febreuārī /pers. D/ vadīja SIA /Nosaukums A/ piederošo transportlīdzekli bija iepriekš noslēgtais pirkuma līgums, pamatojoties uz kura nosacījumiem automašīna bija nodota /pers. D/ valdījumā. Nav strīda, ka uz 2013.gada 11.februārī transportlīdzeklis piederēja SIA /Nosaukums A/, tomēr, noslēgtais pirkuma līgums apliecina tiesisko valdījuma pamatu, kādēļ 2013.gada 11.februārī /pers. D/ vadīja SIA /Nosaukums A/ piederošo automašīnu.

Ievērojot to, ka /pers. D/ nesastāvēja ar SIA /Nosaukums A/ darba attiecībās nav pamata aprēķināt nodokļus par darbu, kurš netiek veikts un nav pamata sodīt par izvairīšanos no nodokļu nemaksāšanas. /pers. D/ nesastāvēja darba attiecībās ar SIA /Nosaukums A/. 2013.gada 11.februārī automašīna nebija aprīkota ar Taksometru apzīmējošo plafonu un tai nebija licences pasažieru pārvadājumu veikšanai, automašīnā neatradās trešās personas un tā nebija tehniskā kārtībā un tā nebija saņēmusi patstāvīgu atļauju piedalīties ceļu satiksmē, kas apstiprina, ka 2013.gada 11.februārī automašīna netika izmantota pasažieru pārvadāšanai.

Sūdzības iesniedzējs uzskata, ka tiesa vienpusēji novērtējusi pierādījumus, izdarījusi kļūdainus un nepamatotus secinājumus, kā rezultātā pieņēmusi nepamatotu lēmumu, ar kuru atstāts negrozīts VID ģenerāldirektora p.i. I.Pētersones 2013.gada 26.septembra lēmums nr. 22.11/L-23781.

VID viedokli par apelācijas sūdzību nav iesniegusi.

Saskaņā ar Latvijas APK 289.^{21} panta otro daļu 2014.gada 6.februārī tika pieņemts lēmums par administratīvās pārkāpuma lietas izskatīšanu rakstveida procesā.

Apstākļus, kas liecinātu par nepieciešamību apelācijas sūdzību izskatīt tiesas sēdē, Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģija (turpmāk – tiesu kolēģija), nekonstatē.

Pārbaudījusi administratīvā pārkāpuma lietas materiālus, izvērtējusi pārsūdzētā sprieduma pamatojumu un apelācijas sūdzībā izteiktos argumentus, tiesu kolēģija atzīst, ka apelācijas sūdzība ir noraidāma, bet pārsūdzētais spriedums atstājams negrozīts.

Tiesu kolēģija, pārbaudījusi Rīgas pilsētas Centra rajona tiesas 2014.gada 14.janvāra sprieduma motivāciju, atzīst, ka tā ir pareiza un pilnībā pietiekama. Tiesa ir izvērtējusi konkrētās lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus un pamatoti atzinusi, ka Lēmums ir tiesisks un pamatots. Līdz ar to tiesu kolēģija saskaņā ar Latvijas APK 289.^{13} panta trešo daļu pievienojas pirmās instances tiesas sprieduma motivācijai un to neatkārto.

Iepazīstoties ar iesniegto apelācijas sūdzību tiesu kolēģija konstatē, ka tā pēc būtības ir balstīta uz tiem pašiem argumentiem, kas ir izvērtēti un pamatoti noraidīti Lēmumā un pārsūdzētajā spriedumā, kuros ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, un līdz ar to nav pamata apelācijas sūdzībā izteiktos argumentus vērtēt atkārtoti.

Papildus tiesu kolēģija norāda sekojošo.

Atbilstoši Latvijas APK 244.panta nosacījumiem, institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Konkrētajā gadījumā, izvērtējot lietā esošos pierādījumus to kopumā un savstarpējā sakarībā, tiesu kolēģijai nerodas šaubas par sūdzības iesniedzēja vainu.

Sūdzības iesniedzējs sūdzībā norāda, ka lietā iegūtie pierādījumi nedod pamatu izdarīt secinājumu, ka 2013.gada 11.februārī /pers. D/ veica pasažieru pārvadājumus Rīgas pilsētā, izmantojot SIA /Nosaukums A/ izsniegto pārvadājuma licenci.

Tiesu kolēģija nevar pievienoties sūdzības iesniedzēja norādītajam, jo kā izriet no Rīgas Pašvaldības policijas Centra pārvaldes Tūrisma nodaļas kārtībnieka V.Cera ziņojuma (l.l. 50), tad 2013.gada 11.februārī, pildot amata pienākumus, Audēju ielā 15 pamanīja automašīna FORD, ar valsts reģistrācijas numuru Nr./reģistrācijas numurs/ , kura veica pasažieru pārvadāšanu, un kuras speciālais aprīkojums neatbilst taksometriem noteiktajām prasībām. Automašīna tika apturēta Audēju ielā 15, vadītājam tika izskaidrota pārkāpuma būtība un lūgts uzrādīt vadītāja apliecību un transportlīdzekļa reģistrācijas apliecību, kā arī licences karti. Vadītājs /pers. D/ nevarēja uzrādīt darba līgumu, kā arī derīgu licences karti, kad jautājis, kur ir darba līgums un cita nepieciešamā dokumentācija, /pers. D/ neko sakarīgu atbildēt nebija spējīgs un viņš /pers. D/ sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu par Latvijas APK 137.^{1} panta otrās daļas prasību neievērošanu.

Latvijas APK 137.^{1} panta otrajā daļā paredzēta administratīvā atbildība taksometru vadītājiem par atteikšanos apkalpot pasažierus, izņemot noteikumos paredzētos gadījumus, vai par pasažieru komplektēšanu stāvvietās, nosakot maršruta virzienu (izņemot maršruta taksometrus), kā arī par pasažieru pārvadāšanu ar taksometru, kura speciālais aprīkojums neatbilst noteiktajām prasībām.

No Rīgas pašvaldības policijas Centra pārvaldes Tūrisma nodaļas priekšnieka A.Aronova 2013.gada 27.februāra lēmuma Nr.D57/07/ZV120978 (l.l. 92) izriet, ka /pers. D/ ir atzīts par vainīgu administratīvā pārkāpuma, kas paredzēts Latvijas APK 137.^{1} panta otrajā daļā izdarīšanā un ir sodīts par minētā pārkāpuma izdarīšanu. No lēmuma izriet, ka pārkāpējs savu vainu ir vaļsirdīgi nožēlojis, kā arī novērsis pārkāpuma kaitīgās sekas. Minētais lēmums ir stājies spēkā 2013.gada 21.martā.

Tiesu kolēģija uzskata, ka Rīgas Pašvaldības policijas Centra pārvaldes Tūrisma nodaļas kārtībnieka V.Cera ziņojumā norādītās ziņas un 2013.gada 27.februāra lēmumā Nr.D57/07/ZV120978 konstatētie apstākļi, nepārprotami norāda uz to, ka starp SIA "/Nosaukums A/" un /pers. D/ pastāvēja darba tiesiskās attiecības, kas nebija noformētas atbilstoši normatīvo aktu regulējumam.

Tiesu kolēģija uzskata, ka administratīvā pārkāpuma lieta ir izskatīta ievērojot Latvijas APK normas, pierādījumi ir vērtēti atbilstoši Latvijas APK 244.pantā noteiktajam un pirmās instances tiesa pamatoti ir atzinusi, ka Lēmums ir tiesisks un pamatots un, ka /pers. B/ ir izdarījis Latvijas APK 159.pantā paredzēto pārkāpumu, par ko ir sodīts atbilstoši Latvijas APK 32.panta nosacījumiem.

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{21} pantu, 289.^{22} pantu, 289.^{12} panta otrās daļas 1.punktu, tiesu kolēģija

nosprieda

Rīgas pilsētas Centra rajona tiesas 2014.gada 14.janvāra spriedumu atstāt negrozītu, bet /pers. B/ apelācijas sūdzību noraidīt.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā.

Tiesnese I.Vīgante

Tiesneses I.Brimerberga

I.L.Zemīte